

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de op 22 december 2017 door mevrouw A, hierna te noemen klagster, per brief ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift binnengekomen op 22 december 2017;
- het verweerschrift d.d. 8 februari 2018.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 14 maart 2018, waarbij klagster en verweerster aanwezig waren. Verweerster werd vergezeld door de heer C, hoofdbehandelaar/regiebehandelaar.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Verweerster is als ZZP-er en niet-BIG-geregistreerd psycholoog werkzaam in de psychotherapiepraktijk D (hierna de praktijk).
- b. Klagster is door haar huisarts vanwege het feit dat zij veel banen bij verschillende werkgevers had (mede) op verzoek van haar partner verwezen naar de praktijk.
- c. Verweerster en een collega hebben klagster vervolgens een aantal tests afgenomen waarna door de collega aan de hand van het uitvragen van de anamnese een diagnose is gesteld in de vorm van (een lichte vorm van) autisme op basis van de DSM-IV. De volgende tests zijn bij klagster afgenomen: NIDA, strange stories, complex figure en WISC-WAIS.
- d. Vervolgens is er een behandelplan opgesteld. Daarin waren 30 sessies voorzien. In het behandelplan – dat het College niet heeft ingezien - stond vermeld dat er gewerkt zou worden aan acceptatie van de uit de diagnose voortvloeiende beperkingen, aan de communicatie tussen klagster en haar partner via te verstrekken tips en aan psycho-educatie. Hiertoe zou cognitieve gedragstherapie met een praktische insteek worden ingezet. Klagster heeft dit behandelplan ondertekend.
- e. Verweerster heeft de diagnose en het behandelplan overgenomen van haar collega en is met de behandeling van klagster begonnen. De partner van klagster is bij het begin van de behandeling twee keer aanwezig geweest bij de gesprekken. Vervolgens hebben er 30 één op één sessies met klagster plaatsgevonden.
- f. In de behandeling is de manier waarop klagster thuis het huishouden voerde meermaals ter sprake gekomen.
- g. Verweerster heeft een aantal keren de individuele behandeling met klagster geëvalueerd. Klagster was daarbij steeds tevreden.
- h. Nadat er zich een aantal incidenten in de relatie tussen klagster en haar partner had voorgedaan, is er binnen de praktijk eveneens systeemtherapie opgestart met klagster, haar partner en een andere psycholoog. Doel hiervan was de communicatie tussen klagster en haar partner te verbeteren.
- i. Parallel hieraan heeft verweerster de partner verzocht nogmaals een individuele therapie sessie met klagster bij te wonen in het kader van psycho-educatie. De partner heeft verweerster op

- haar verzoek vervolgens twee e-mails betreffende de situatie thuis gestuurd. Verweerster hoopte op deze manier een beter inzicht te krijgen in de problemen in de thuissituatie.
- j. Na afloop van dit gesprek heeft de inmiddels uitwonende partner aan verweerster medegedeeld dat hij wilde scheiden van klaagster.
  - k. Daarna heeft verweerster nog één gesprek met alleen klaagster gevoerd. Zij heeft daarin geen melding gemaakt van de door de (ex-)partner van klaagster inmiddels aan haar gezonden mails.
  - l. Klaagster heeft vervolgens meerdere malen gebeld met verweerster omdat zij er inmiddels achter was gekomen dat haar ex-man twee e-mails aan verweerster had gestuurd die volgens klaagster vol met leugens stonden.
  - m. Klaagster heeft vervolgens de behandeling beëindigd omdat zij verweerster niet langer vertrouwde.
  - n. Klaagster heeft naar aanleiding hiervan een eindgesprek gevoerd met de hoofdbehandelaar.
  - o. Op de site van de praktijk is geen verwijzing opgenomen naar een klachtencommissie dan wel klachtenfunctionaris in de zin van de Wkkgz.

III Het standpunt van klaagster en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Zij is er aan voorbij gegaan dat klaagster moeite had met de diagnose (een lichte vorm van) autisme;
2. Zij heeft er te veel op gehamerd dat klaagster onvoldoende aan het huishouden deed;
3. Zij heeft met klaagster en de ex-partner de signalen van mishandeling onvoldoende besproken;
4. Zij heeft in de behandeling niet gemeld dat zij e-mails van de ex-man had gekregen;
5. Zij heeft haar beroepsgeheim geschonden door privé zaken door te geven aan de werkgever van klaagster;
6. Zij heeft klaagster ten onrechte verwezen naar het FACT-team;
7. Op de site van de praktijk waar verweerster werkzaam is wordt geen melding gemaakt van een klachtenprocedure.

Klaagster stelt hiertoe onder meer dat zij blijvende schade heeft opgelopen door het handelen van verweerster. Haar ex-man heeft de kinderen tegen haar opgezet en heeft op onredelijke wijze met hen gesproken over haar autisme. Daarnaast hebben er incidenten tussen klaagster en haar ex-partner plaatsgevonden. Zo werd haar bankpas ingenomen, mocht zij van haar ex-partner niet meer autorijden en heeft hij haar geduwd. Klaagster voelde zich hierdoor mishandeld. Voorts heeft hij e-mails met leugens over klaagster aan verweerster gezonden. Verweerster heeft nagelaten het bestaan van die e-mails tijdig aan klaagster te melden. Hieruit blijkt dat verweerster op de hand was van de ex-partner. Het vertrouwen van klaagster in hulpverleners is hierdoor geschaad.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

5.1. Klaagster heeft desgevraagd ter zitting verklaard dat haar nu nog het meest dwarszit dat verweerster in de therapie met haar steeds heeft besproken dat zij onvoldoende aan het huishouden deed. Dit punt was volgens klaagster niet in het behandelplan opgenomen. Klaagster vraagt zich af waarom verweerster nooit bij haar thuis is komen kijken. Dan had zij zelf kunnen zien dat het allemaal erg meeviel. Klaagster is de behandeling bij verweerster mede op instigatie van haar ex-partner begonnen omdat zij haar huwelijk in stand wilde houden.

Verweerster heeft verklaard dat zij gedurende de 30 sessies geen signalen van klaagster heeft gekregen dat zij de therapie niet (langer) wilde. Klaagster heeft de diagnose en het behandelplan ondertekend. Bovendien is klaagster tijdens de evaluatiemomenten steeds akkoord gegaan met de voortgang van de

behandeling. Pas helemaal op het einde van de behandeling heeft klaagster volgens verweerster een ander standpunt ingenomen.

Het College is van oordeel dat klaagster jegens verweerster de indruk heeft gewekt dat zij tevreden was met de therapie door in te stemmen met de diagnose en het behandelplan en door daarna steeds akkoord te gaan met de voortgang van de therapie tijdens evaluatiemomenten. Klaagster heeft dan ook haar stellingen dat verweerster er aan voorbij is gegaan dat zij moeite had met de diagnose en dat verweerster te veel aandacht gaf aan de staat van het huishouden onvoldoende aannemelijk gemaakt nu dit door haar instemmende handelwijze ten tijde van de therapie voor verweerster niet duidelijk is geworden. Daarbij komt dat klaagster niet heeft aangetoond dat zij op het moment van de verwijzing naar het FACT-team of kort daarna daartegen bij verweerster bezwaar heeft gemaakt.

Verweerster kon en mocht er gelet op deze omstandigheden van uit gaan dat klaagster vrijelijk had toegestemd in het aangaan en voortzetten van de behandeling. Daarmee heeft verweerster voldaan aan artikel 62 en 63 van de Beroepscode. De klachtonderdelen 1, 2 en 6 zijn dan ook niet gegrond.

5.2. Wat betreft klachtonderdeel 3 (het onvoldoende bespreken van signalen van mishandeling) staat vast dat verweerster klaagster en haar partner heeft verwezen naar systeemtherapie in verband met de door klaagster aan haar gemelde incidenten zoals duwen, het innemen van bankpassen en het niet mogen auto rijden. Hieruit blijkt dat verweerster klaagster en het gezin voldoende steun en aandacht op dit punt heeft gegeven. De genoemde signalen zijn immers besproken in de teaminterviews en waren ook naar het oordeel van het College niet zodanig ernstig dat naar aanleiding daarvan bijvoorbeeld direct een melding bij Veilig Thuis had moeten worden gedaan. Klachtonderdeel 3 is daarmee niet gegrond.

5.3. Klachtonderdeel 4 is wel gegrond. Verweerster had in het laatste gesprek met klaagster direct moeten zeggen dat zij e-mails van de ex-partner toegestuurd had gekregen en wat daarin precies stond vermeld. Door dit niet te doen heeft verweerster artikel 41 van de Beroepscode geschonden. Zij is in haar beroepsmatig handelen niet onafhankelijk en objectief opgetreden door deze informatie achter te houden voor haar cliënte. Dat de partner van klaagster inmiddels aan verweerster had laten weten dat hij van haar wilde scheiden, maakt dit niet anders. De e-mails hadden daarmee mogelijk wel voor verweerster (in het kader van de behandeling) maar niet voor klaagster hun relevantie verloren. Door dit niet te onderkennen heeft verweerster zich onvoldoende ingeleefd in klaagster en heeft zij haar onnodig blootgesteld aan negatieve ervaringen. Daarmee heeft verweerster gehandeld in strijd met artikel 23 van de code.

5.4. Klachtonderdeel 5 is niet gegrond.

Klaagster heeft haar stelling dat verweerster de diagnose zou hebben doorgespeeld aan haar werkgever niet verder toegelicht dan door te verklaren dat zij niet zou weten wie deze informatie anders zou hebben doorgegeven. Daarmee heeft klaagster haar stelling onvoldoende aannemelijk gemaakt. Voor het gegrond verklaren van een klachtonderdeel is noodzakelijk dat de gestelde feiten die daaraan ten grondslag liggen vaststaan. Dat is hier niet het geval.

5.5. Wat betreft klachtonderdeel 6 (het niet melding maken van een klachtprocedure) overweegt het College als volgt.

Verweerster heeft op dit punt aangevoerd dat zij niet verantwoordelijk is voor de informatie die op de website van de praktijk (zijnde haar opdrachtgever) wordt gegeven betreffende de klachtenafhandeling. Dit mag zo zijn, maar ingevolge artikel 30 en 31 van de Beroepscode is verweerster volledig verantwoordelijk voor het eigen professioneel handelen. Hiertoe behoort ingevolge de Wet Kwaliteit, Klachten en Geschillen Zorg (hierna Wkkgz) ook het als zorgaanbieder en zzp-er in alle gevallen helder maken waar cliënten terecht kunnen met eventuele klachten. Het College verwijst hiervoor naar een publicatie van het ministerie van VWS genaamd “Wkkgz – handreiking voor ZZP-ers /solistisch werkende zorgverleners”. Ingevolge artikel 99 van de code dienen psychologen zich op de hoogte te stellen van de wettelijke bepalingen die in hun werkveld van toepassing zijn (zoals de Wkkgz) en daar naar te handelen. Nu verweerster hieraan niet heeft voldaan is dit klachtonderdeel gegrond.

5.6. Het College komt tot de slotsom dat de klachtonderdelen 4 en 6 gegrond zijn. De overige onderdelen van de klacht zijn niet gegrond.
Het College acht - gelet op het voorgaande - de maatregel van waarschuwing passend.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerder.

Aldus gewezen op 14 maart 2018

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. A.C. van der Horst, mmc,
dr. G.F.E.C. van Linden van den Heuvell,
prof. dr. M.J.M. van Son,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker.